

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Christelige Daabspagt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 195. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1855_1122-txt-shoot-idm204.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Var det derfor sandt, hvad man har paastaet, at vi, ved at hævde den apostoliske Troes-Bekjendelse, og i det hele Daabs-Pagten, som Ord af Herrens egen Mund og som det *ufravigelige*, men ogsaa eneste *Vilkaar* for *det* Gienfødelsens og Fornylsens Bad, som Daaben efter Herrens Indstiftelse er, nærmede os *Paven* og hvad man har kaldt Papisteri, da gjorde det jo hverken fra eller til, thi ligesom *Luther* holdt paa de tre *Troes-Artikler*, paa hele *Daabs-Pagten* og paa *Daaben* i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn, skjøndt han godt vidste, han havde det altsammen tilfælles med *Paven* i Rom, som havde blandet meget af sit Papisteri derimellem, saaledes maae vi jo ogsaa holde fast paa den eneste *christelige* Betragtning af *Daabs-Pagten* og af det uopløselige Baand mellem "*Troen og Daaben*," enten vi saa har den tilfælles med *Paven* eller ikke, og enten han har blandet noget af sit Papisteri deri eller ikke. Det er imidlertid ogsaa *Vrævl* med al den Snak om *Pavens* og hans Papisteries Sammenhæng med *Daabs-Pagten*, som et Ord af Herrens egen Mund og som det eneste Saligheds-Vilkaar, thi vel siger *Paven* meget rigtig, 196at man skal skille *Daabs-Pagten* og i det hele hvad vi kalder *Sacrament-Ordet* fra alt andet, under Navn af *Herrens egen mundlige Meddelelse* (*Traditio Dominica*), men han gjør det ingenlunde selv, saa han hører i denne Henseende netop klarlig til *de* Skriftkloge, om hvem Herren byder at gjøre hvad de siger men ikke hvad de gjør, thi blandt alle skriftkloge Skolemestere er der aabenbar Ingen, der mindre end *Paven* følger eller kan være tjent med at følge hans eget gode Raad, og betragte *Daabs-Pagten* som Herrens egen Munds Ord og Salighedens eneste Vilkaar, eftersom derved *Overtroen* paa ham selv som Christi Statholder, og paa alt hans *Papisteri* om Salighedens Vilkaar, er aldeles udelukt. Eller kan dog ikke enhver, som har sund Menneske-Forstand, begribe, at *Paven* i Rom er det største *Vrævl*-Hoved under Solen, naar han først og fremmerst udraaber: hvo som har Øren at høre med, han høre! det er Herrens egen Munds Ord, at hvem der *forsager Djævelen* og alle hans Gierninger og alt hans Væsen, og *troer* paa *Gud-Fader* og paa *Jesus Christus* Hans eenbaarne Søn og paa den *Helligaand*, alt som vor apostoliske Troes-Bekjendelse lyder, hvem der gjør det og lader sig døbe derpaa i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, han har med den Helligaand faaet Fred med Gud ved Syndernes Forladelse, og er gjenfødt til det evige Liv og skal fornyes derefter af den Helligaand, naar *Paven* først og fremmerst udraaber det, men derpaa tager os ved *Ærmet* og siger: det var nu *Herrens* Ord og Indstiftelse, men hør nu hvad *jeg*, som Sanct Peders Efterfølger, Himmerigs Dør197vogter og Christi Statholder, har at melde, og det er, at vil du blive salig, ja, vil du ikke udelukkes af den hellige Kirke og overandvordes til Satan og brænde i Skiærsilden, da maa du gjøre og lade alt hvad jeg faaer isinde at byde og befale! Naar derfor vore høilærde og sprænglærde Folk synes ikke at kunne fatte saa soleklar en Sandhed, da er det kun, fordi de har den ubehagelige Følelse, at det gaaer igrunden *dem* med *Daaben* og *Daabs-Pagten*, *ligesom* det gaaer *Paven*, saa de vrævler ogsaa utilladelig, naar de først opretter *Daabs-pagten* med os og døber os paa Herrens Vegne, med den Forsikkring, at vi derved faaer Syndsforladelse og gjenfødes af Aanden til det evige Liv, og *derpaa* fortæller os, at vil vi blive salige, da er der *meget andet* som vi, *paa deres Ord*, som *skriftkloge Sjælesørgere*, maae troe og gjøre, da vi ellers, trods *Daabs-Pagten*, med samt vor Tro og Daab efter Herrens Indstiftelse, med "hans Fred" og den "evige Velsignelse i det himmelske Bad" gaaer Glip ad den evige Salighed.